

je že dovelj, če le trije pridejo, in če dva med temi tremi volivci enimu svoj glas (štimo) dasta!!! — — — O Frankobrodskaja zadovoljnost! O preserčna ljubeznjivost! To so Frankobrodčani dobro vedili, de bi tudi v Kini za Pavlovo cerkev kake 3 volivce skupej spravili, če bi treba bilo, torej so rēkli: Trije naj bojo, to je, „ganz Deutschland muss es seyn!“

Krajnci že od začetka niso clo nobene zaupljivosti do Frankobroda imeli, kēr so vedili, kakó se je zbor v Frankobrodu začel. Nekterim nemškim avstrijskim pisateljem je dopadlo, lani mesca sušca v Frankobrod iti, in tam z nekterimi drugimi Nemci zbor začeti. Noben cesar in noben kralj jih ni poklical, — nobeno ljudstvo jim ni oblasti dalo — zbrali so se ob svojim in ob času lanjskih deržavnih prekucij, in so se, kēr jih je 50 bilo, petdesetinčarji (Fünfziger-Ausschuss) imenovali. Velikanska Nemčija jim je po glavi šumela, in kēr je ta misel kmalo veliko Nemcam dopadla, so petdesetinčarji kmalo veči imenitnost zadobili. Nemcam tega ne more nobeden očitati, marveč jih mora hvaliti, de jih je misel edinosti tako lepo nadušila — pa kakó je prišla Avstrija v to edinost, kēr je dosihmal le v nekaki rahli deržavni zvezi bila, in kēr veči del Avstrijancov ni nemškiga rodú? — Naš prvi vstavni minister Pillersdorf, kteri — kakor celi svet vé — je hotel vsim strankam práv storiti, je dovolil tudi množici v Frankobrodu, de so se volitve za Frankobrod po Avstrii razpisale, in jo je tako zapletel v dandanašnje zadrēge, iz kterih se še ne vé, kako se bo naše cesarstvo rešilo. Ko bi ne bil Pillersdorf petdesetinčarjev nikdar poslušal, in ko bi jim bil na ravnost odgovoril, kar so sedanji ministri v svojim programu 27. listopada zastran Frankobrodskiga zbora rēkli, bi ne bili ne sedanji ministri, ne celo naše cesarstvo zdej v taki zadrēgi, de §. 2. in 3. visita kot Damoklov mēč nad našo glavo! Nikjer bi se ne bil stari pregovor, ki pravi: „boljši je perva zaméra kot druga“ boljši skazal, kakor v ti reči. Kaj imamo zdej iz Frankobroda pričakovati, ko nesrečna §. 2. in 3. še nista preklicana, — ko se je 64 avstrijskih poslancov v svojim očitnim razglasu našim ministram na ravnost nasproti postavilo, — ko je Prajsovsko vladarstvo že nekoliko razdraženo!

Pa pustimo vse to na strani in vernimo se k volitvam za Frankobrod.

Perva volitev je bila v Ljubljani. Namesto 114 volivcov jih je prišlo samó 23, ki so volili — in ti so izvolili gosp. grofa Karlna Hohenwartha in za namestnika gosp. Drja. del Cotta.

Druga volitev je bila v Kamniku, kjer je mende tudi čez 100 volivcov, pa prišlo jih je le 16, — in ta mērvica je izvolila žlahniga gosp. Jožefa Scheuchenstuela in za namestnika gosp. viteza Miroslava Kreiberga.

Tretja volitev je bila v Postojni, kjer je okoli 160 volivcov, in kjer se je le 50—60 volivcov zbralo, ki so izvolili gosp. Jerasa in za namestnika žlahniga gosp. Karlna Golda. Kakó grōzno je nagnjenje do Frankobroda oterpnilo, se je tukaj očitno pokazalo; lani je prišlo čez 140 volivcov vkupej, ki so izvolili žlahniga gosp. Golda, vērliga Avstrijanca, ki je lani Frankobrodu slovó dal. Letas se jih je zbralo le kacih 50—60.

Četerta volitev je bila v Krajnji. 50 volivcov je prišlo skupej, ki niso nič volili, ampak vsi so enoglasno protestirali in se odpovedali vsaki volitvi za Frankobrod. Dva pisana protesta iz Cerkljān in Selca posēbno krepka. Krajnci in sploh Gorenci govore o dkritoserčno kot pravi prijatli avstrijskiga cesarstva, de naše poslance spoznajo le v Kromerizu in nikjer drugod, in de Avstrijanci nimajo nič v Frankobrodu opraviti, kēr avstrijskim deželam imajo samo naš Cesar z našim deržavnim zborom postave dajati in

noben drug. Naše dežele zdej niso tako bogate, de bi mōgle denarje še za poslance po ptujim trositi, ki nikakor ne morejo upati, de bi tisto stranko premagali, ki v Frankobrodu Avstrijo podkopuje.

Peta volitev bo 8. dan tega mesca v Mirni.

To je resnični stan krajnskih volitev za Frankobrod. Nadjamo se, de bo naše c. k. deželno vladarstvo ta stan ministram na Dunaji odkritoserčno na znanje dalo in razložilo: koliko bi bilo imelo volivcov biti, in koliko jih je bilo, de tedej take volitve, pri kterih večidel še četertinka ni pričijoča bila, nobene veljavnosti nemorejo imeti, čeravno bi utegnili izvoljencimale množice zoper voljo večine (der Majorität) krajnskiga ljudstva v Frankobrod iti! Gospodam ministram morajo misli in vošila vsih deželā natanjko znane biti, sicer jim prave podpore manjka, na katero se zamorejo pri svojih napravah in poveljih ravnati.

Iz deržavniga zbora.

Na dalje je v cerkvénih rečéh deržavni zbor skorej enoglasno tóle sklenil:

§. 12. „Nobena véra ne vžíva v deržavi posebnih pravic (predpravíc).“

„Deržava ne more nobeniga siliti k cerkvenim praznim opravilam sploh, sosēbno pa k dolžnostim take vére ne, ktera ni njegova.“

„Ravno tako ne more deržava nobeniga siliti, de bi dolžnosti spolnil, h kterim se je kdo po duhovskim posvečenji (žégnih) ali po redstvinci obljubi (Ordensgelübde) zavezal.“

Oznanjeno je bilo ta dan v zboru, de je odbor, kterimu je bilo izdelovanje vstavne osnóve izročeno, svoje delo še tako delječ dognal, de bo kmalo vstava prišla v posvetovanje in k sklepu, ktero že takó željno pričakujemo. — Naš poslanec gosp. Ullepič je vprašal: kakó de je to, de zavoljo ponižanja solne cene še ni nova postava dana? Minister denarstva jo je berž berž obljubil.

Kako nekteri ljudjé konstitucijo razumejo.

V Višavi na Marskim ste spile dve družini v neki kerčmi veliko vina in vóla. Ko jima kerčmár rajtingo naredí, se branite plačati rekoč: „Ne platime nič, wčil máme konstituci“ to se pravi po našim: Ne plačamo nič, sej imamo konstitucijo. To bi bila konstitucija, de Bog pomagaj!

Kmetijska šola v Ljubljani.

Kmetijska šola v domačim jeziku v Ljubljani je takó polna, de skorej prostora zmanjkuje. Čez 100 jih hodi v to šolo; med temi tudi en kmet iz Bučke iz Dolenskiga, eden pa clo iz Radgone iz Štajarskiga. Gosp. Dr. Orel učí kmetijstvo sploh; gosp. Dr. Dežman pa sadjorejo posebej vsako saboto. Spomladi in poléti ne bosta učenika samo pri bukvah ostalo, ampak bosta na vertu in na polji poduk djansko (practisch) razjasnovala. Mladosti sploh, posebno pa prihodnjim učiteljem, ki pridejo na deželo, bojo te znanstva silno potrebne. In vender sta nam učenika povedala, de ni ne eniga Ljubljanskih šolskih pripravnikov (Präparanden) v to šolo zapisanih. Kakó je to? Ali ne vedó, de se je ta šola začela? Ali že morebiti hodijo v nemško kmetijsko šolo, kar bi tudi práv bilo. Če pa nikamur ne hodijo, zakaj zgubivajo lepo priložnost, de bi se učili vednosti, ktera je po ministerskim ukazom vsim pripravnikom naložena! Žalostno je, kaj taciga slišati.

V rečéh kmetijske družbe.

Velki kmetijski zbor na Dunaji se bo začel na sv. Jožefa dan. (Na Estrajskim ni na sv. Jožefa dan praz-

Frederik V. Kmet